

Piše Lea Kreszinger,
dr. vet. medicine

Veterinarska klinika Kreszinger
www.klinika-kreszinger.com

Bolest može biti kratkotrajna i toliko blaga da se uopće ne mora liječiti, no može napredovati i do opasne upale pluća, ovisno o tome koji su je infektivni mikroorganizmi izazvali i o imunosnom statusu oboljelog psa

iStock

Sezona je zaraznog kašlja kod pasa, ne zanemarujte simptome

iStock

Gotovo četvrtina pacijenata koji su u posljednjih mjesec do dva došli u veterinarske ambulante, što dovedeni danju ili primljeni u hitnu noću, došli su zbog istog problema - vlasnici su pokušavali razaznati je li njihov pas progutao nešto, zagrcnuo se, treba li povratiti ili kašje. Svima je zajedničko bilo to što su zvučali kao da pokušavaju nešto izbaciti iz grla i pritom su povratili bijelu sluz. Razlika je bila uglavnom u razini panike kod vlasnika i u načinu interpretiranja simptoma.

Zarazni kašalj u pasa (zarazni laringotracheitis, zarazni traheobronchitis) infektivna je bolest kod pasa koju karakterizira oštar, energični kašalj, koji većina ljudi opisuje kao "nešto što je zaglavljeno u grlu psa". Bronhitis može biti kratkotrajan i toliko blag da se uopće ne mora liječiti, no može napredovati i do opasne upale pluća, ovisno o tome koji su ga infektivni mikroorganizmi izazvali i o imunosnom statusu pacijenta. Nekomplicirani kašalj traje tjeđan ili dva kod pacijenata koji su inače aktivni i zdravi. Takvi, nekomplicirani slučajevi ne uključuju vrućicu ili nevoljnost, samo učestali kašalj. Uzročnici mogu biti brojni mikroorganizmi, često i više njih istovremeno. Klasična kombinacija za nekomplicirani zarazni kašalj je infekcija virusom parainfluenze ili adenovirusa tipa 2 u kombinaciji s bakterijom Bordetellom bronchiseptica. Infekcije koje uključuju vrste Mycoplasme ili influence pasa sklonije su napredovanju pneumonije kod imunosno oslabljenog psa.

Kašle ili obrnuto kiše?

Psi zaista mogu različito zvučati dok kašju. Najčešće je kašalj prepoznatljiv, no važno je prepoznati i tzv. obrnuto

Vlasnici su
često u dilemi:
je li pas nešto
progutao ili
kašle

Dijagnozu postavlja veterinar temeljem anamneze i općeg kliničkog pregleda nakon kojeg propisuje terapiju. Važno je postaviti dijagnozu radi moguće komplikacije upalom pluća, koja je najčešće praćena oslabljenim apetitom i povišenom tjelesnom temperaturom.

Kako se širi infekcija

Zaraženi pas izlučuje infektivne bakterije i/ili virus u respiratorni sekret, a aerosol iz sekreta širi se zrakom gdje ga udiše zdrav pas. Psi najčešće obolijevaju nakon međusobnog bliskog kontakta, izloženiji su i društveni psi, tijekom šetnje i igre (u parkovima, čekaonicama veterinarskih ambulanti, salonima za uljepšavanje) ili veće skupine pasa u loše klimatiziranim prostorima (skloništa,

iStock

uzrokovati učestalo dahtanje te zamjenu ogrlice oprsnicom kako bi se smanjio pritisak na dušnik. Kod nekih pasa i mekša hrana može olakšati simptome. Kod određenog broja pacijenata kod kojih se bolest komplicira bronhitisom ili pneumonijom veterinar će prema procjeni propisati kompleksniju, najčešće antibiotičku terapiju.

PREVENCIJA CIJEPLJENJEM

Cijepljenje je dostupno samo za B. bronchisepticu i tek nekoliko sojeva virusa. Cjepiva protiv adenovirusa tipa 2 i parainfluenze obično su uključena u neke od vakcina kojom cijepimo štenad. Za B. bronchisepticu cjepivo se može dati kao zasebna vakcina ili kao nazalna imunizacija, ako je dostupna na tržištu. Cijepljenje nema koristi kod onih pasa koji su već u inkubaciji. Cjepivo protiv B. bronchiseptice ne može sprječiti infekciju, nego samo ublažiti simptome bolesti. Psi koji su se oporavili od infekcije B. bronchisepticom najčešće su imuni na ponovnu infekciju šest do dvanaest mjeseci.

uzgajivačnice) i psi slabije imunosti. Mikroorganizmi se također prenose preko igračaka ili zdjelica za hranu. Vrlo važnu ulogu zdravog dišnog sustava čini mukocilijski sustav. Ako je njegova funkcija narušena (zbog stresa, transporta, loše ventilacije, dima, prašine, hladnoće, drugih mikroorganizama ili bolesti), dolazi do probaja bakterija, u najvećoj mjeri B. bronchiseptice, no najčešće praćene još nekim mikroorganizmom.

Dijagnoza i liječenje

Dijagnozu postavlja veterinar temeljem anamneze i općeg kliničkog pregleda nakon kojeg propisuje terapiju. Važno je postaviti dijagnozu radi moguće komplikacije upalom pluća, koja je najčešće praćena oslabljenim apetitom i povišenom tjelesnom temperaturom. Radiološki nalaz komplikiranih slučajeva prikazuje bronhitis ili upalu pluća. PCR testovi (polimerazne lančane reakcije) postaju sve dostupniji u referentnim laboratorijima, što je ponekad korisno u provođenju terapije kod komplikiranih slučajeva.

Tek neznatan broj slučajeva zaraznog kašla proći će bez ikakvog oblika terapije. Suzbijanje kašla vrlo je važno kako bi se psima olakšao period dok imaju infekciju. Simptomi se moraju vidljivo povlačiti u tjeđan dana.

Vlasnicima preporučujemo smanjenje fizičkih aktivnosti psa koje mogu

ŠTO AKO SE SIMPTOMI NE POVLAČE

Već u tjeđan dana terapije sirupom koji smanjuje simptome kašla treba biti vidljivo barem djelomično poboljšanje. U suprotnom se preporučuje ponovni pregled. Kašalj može aktivirati prethodno asimptomatski kolaps dušnika ili stanje može napredovati do upale pluća. U ovom je stadiju važno isključiti i bolesti poput nezaraznog bronhitiса i astme, kongestivnog zatajenja srca ili nekog drugog stanja koje uzrokuje simptom kašla.